

ముట్టి పెద్దవ
శ్రీ చల్ల వృక్షారావు

1

‘ముట్టి’ అన్నాడు గెంజినీలు ‘
ఆయింటికి ఎదురుగా నిలబడి అరిచాను దీనిగా ఆవిడ వైపునూ ఆయి దృష్టిమాత్రం యింకొకవైపు పోయింది ‘ఏమండీ రత్నమ్మగారూ! మానూ అలాగే వెళ్లిపోండి మాయింటికి రాకుండా’ అనిచింది ప్రాణేయంగా
‘ఇప్పుడు కాదమ్మా! యింకొకమాటు పనిమీద వెళ్తున్నాను’
‘పనిలేకుండా వెళ్తారా ఏమిటి తెండి, ఎన్నిసార్లు తప్పించుక పోయారు కాదు! ఇప్పుడు విడిచిపెట్టాను’
‘నువ్వుందిగి రోడ్డుమీదికి పోయి వెయ్యి పైసకొని లాగింది ఆమెను ‘వొద్దు వొద్ద’ని తప్పించుకుంటున్నా

‘అమ్మా!’ అని మరికొంచెం గట్టగా అరిచాడు ముప్పివాడు ఆమెకు వినివించలేదేమోనని
‘వల్లభీ వెళ్ళు వాడివైపు చూడనైనా లేదు వాడు నిరాశ నెండకుండా అలాగే నిలబడ్డాడు యింకొక మానూ, వాడికిలాంటి జబాబులు పరిపాశే
* * *
ఒక్క క్షణం అదీ యిదీ చూట్టాడి ‘వస్తానండి’ అని రేచింది రత్నమ్మ
‘అయ్యో యింతలోంద శ్రమింటి! కాఫీ పెట్టాను పుచ్చుకొని వెళ్ళురుగాని’
‘లేచిందాన్ని బలవంతంగా కూర్చోబెట్టిందా యింకొక
‘వాయనా! హూటలుకి వెళ్లి టిఫిను తీసుకురా

అని వెళ్ళిపోయి అర్ధరూపాయి యిచ్చింది కొడుక్కు
* * *
‘కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి తల్లీ! బుక్కడు గంజీ’
‘వెయ్యి వల కాదు పో పో’
‘తెరిచి పున్న లెలుపు దభీమని మూగుకుంది

2

ప్రతియింటి యెదుట నిలబడి ‘అమ్మా’ అని అరుస్తూ ఏమీ దొరక్కపోగానే కాళ్ళిచ్చుకుంటూ సాగిపోతున్నాడు ముందుకు ముప్పివాడు ప్రాణులు జీవించి వుంటూ నిక్కి, కష్టనష్టాల్ని భరించడానిక్కి ప్రోత్సాహం ముందు కేదో లభిస్తుందన్న ఆశయే కదూ! వెధవా’
* * *
‘సినిమా హాలు దగిర మూకమూకలుగా చేరి వున్నారే జనం టిక్కెట్లకోసం ప్రపంచం లోని కోలాహలమంతా అక్కడే వున్నట్టుంది’
‘బాబూ!’ అని వెయ్యి చావుకుంటూ వెళ్తున్నాడు ముప్పివాడు
* * *
‘ఒకే తీర్థరూపాయి టిక్కెట్లు బందయి పోయాయి రూపాయి టిక్కెట్లయినా దొరుకుతుందో లేదో పద, పద
‘తనన్నే హితుణ్ణి యీ డప్పుకుంటూ పోయా డొక్కాయన తనకు టిక్కెట్లు దొరికే ప్రాప్తలేదే అని యీ సురోమం టున్నాడు కవ్యక్తి
‘బాబూ!’ అన్నాడు అతని దగ్గరికి వెళ్లి
‘పో! వెధవ! అని అసహ్యంగా కనిరాడా పెద్దమనిషి
‘బాబూ! గొండకోజుల్నుంచి తిండి లేదు మీలాటి వెబువులు’
‘తిండిలేకపోతే అసూరించు వియింటి కోపోయి అడుక్కొకూడదూ, ఇక్కడ తగలడకపోతే’ చిరాకుపడ్డాడు
‘ఒక్క కాసే యిప్పుంచండి బాబయ్యా!’
‘కోకేసా పొమ్మని చెబుతుంటా? కండ్లెర్రచేసి మొహం తిప్పకున్నాడు విసురుగా
* * *
‘ఒకే నీకు టిక్కెట్లు దొరకలేదటరా? ఆవ్యక్తి పెదవి విరిచి తల ఆడించాడు విచారంగా దొరకలేదని
‘అర్ధరూపాయి టిక్కెట్లు ముప్పివలాయిస్తే ఈయనిస్తాడు తీసుకుంటావా’
అతని ముఖం వికలమయింది

‘సభవ ముప్పావూ, గూపాదైవాసతే
యివ్యదానిక్కి సిద్ధం ఏడిబాబూ ఆమహాను
భావుడు!’

* * *

‘బాబూ! అని మళ్ళీ అడ్డంగా వచ్చి
చెయ్యిచాపాడు ముషాగు
‘ఈముష్టిగాడిద కొడుకు యింకా
యిక్కడే వున్నాడురా సభవకి నెమ్మ
దిగా చెబితే బుద్ధిలేదు’ అంటూ వాణ్ణి
ప్రక్కకు తోసి హాల్లోకి పోయాడు
టిక్కెట్టు దొరికిందన్న వుత్సాహంతో

3

ఎలక్ట్రిక్ దీపాలకాంతికి అడ్డపు బీద
వాలలోని మిరాయి సామాను మిమిల
లాడుతూ దారిపోయే వార్కి చొంగలు
కారిస్తోంది వాటి వైపు మూర్ఖా వాలక వచ్చు
రిస్తున్నాడు తన దురదృష్టాన్ని నిందించు
కుంటూ ముష్టివాడు ఎన్నెన్నో రకాలు
పోగుపోగులుగా చూపుకు ఆకర్షవంతంగా
పేర్చి వుంచారు పళ్లాల్లో కంటికింపుగా
ఆనితే మనసున కప్పణ్ణి యింపుగా
వుంటుందన్న సత్యాన్ని గ్రహించినవారు
వర్తకులు, అందులో ముఖ్యంగా హూటలు
యజమాను

అయితే ఆపేర్పు, ఆతీర్పు యీముష్టి
మొహంకోసమని ఎవరేనా అనుకో
గలరా? ఈ ప్రపంచంలో ఏపని వ్యర్థ
దానికేనా, చివరికి సరియైనది తినేందు
క్కుడా ఏ తాహతంటూ వుండాలి ఆతా
హతు డబ్బువల్ల కలుగుతుంది ఆడబ్బును
సంపాదించాలి ఎలా సంపాదించాలన్నది
సభవప్రశ్న ప్రస్తుతించి తిరిగి తిరిగి
బీగుక్కడు గంజినీస్సు డబ్బుమాటకేం
సంపాదించుకోలేని ముష్టిమనగ విలవి
ల్లాడే అడ్డపు బీర్వాలోని మిరాయి ఎలా
వాంఛించగలడు? అది కావాలంటే డబ్బు
చెల్లించాలి డబ్బు లేనప్పుడు ఆవస్తువు
అందదు అదేకాదు ఏదీ కూడా ఆ
అంతే ఈ ప్రపంచంలోని
సకల వస్తువులూ అంతే నిత్యవ సరాలు
డబ్బు తీర్చవలసిందే కాని మనశక్తి సామ
ర్థ్యాలు, బుద్ధిబలం కూడా యీవిషయంలో
వుపకరించవు అది సంపాదించ లేనినాడు
లో కాన్ని చూసి కళ్ళుచూసుకొని, లేని
అంధత్వం అభినయించ వలసిందే కాని
దేబిరిస్తే దొరకడు

డబ్బుకీ, జీవితానికీ నేటి ప్రపంచంలో
ఉండుకున్న సంబంధం అలాంటిది డబ్బు
డబ్బు డబ్బు ప్రతిదానికీ డబ్బు
మనిషి ప్రతి కదలికలో డబ్బు కావాలి
పుట్ట, పెరిగి, చచ్చిందాక డబ్బుతోనే

గని చచ్చింతరవాతకూడా డబ్బు మిగిలే
పోవాలి శవాన్ని తగలబెట్టేందుకు కట్టల
కొసం, కట్టుకున్న వాళ్ళ కాలక్షేపంకోసం
‘బాబూ!’ అని రెండుచేతులూ జోడిం

చాడు ఆమిరాయికొట్టు దగ్గర వెధవ, ఎండి
క్కావాల వీడిముష్టిగోల! కావలసినవి
అడిగేవారి కేకలు, తెచ్చేసాకర్ల సందడి,
సవులు, పరిహాసాలూ, స్టేట్లవస్తుడు,
ఆగల్లంతులో వీడిగోల వినపడే దెవరికి
వినపడినా వినిపించుకొనే వాళ్ళవళ్ళూ

* * *

‘టీతాగి పోదారారా!’
‘ఇంటిదగ్గర కాఫీ వుచ్చుకొనే బయల్దే
రామరా నువ్వెళ్ళి తీసుకో’

‘అయితేమాత్రం ఏమెందితే నేనూ
తానేవచ్చా ననుకో వాళ్ళవెహం ‘కాఫీ’
‘టీలు యింట్లోవాళ్ళు తయారు చెయ్యడ
మేంటి పోనీదూ!’

చెయ్యిపట్టుకొని లాక్కుపోయాడు తన
నేస్తాన్ని హూటలకి

‘కూర్చుంటాను నీతో తిన్నంతనేలూ!
కాని నాకుమాత్రం ఏమీ వొడ్డునుమా’

‘మొగమోటంపడక బ్యాంకు మరేం గర
వాలేదులే నాకెప్పుడైనా యిప్పించవలసి
వుంటుందని జడవమోకు’

‘అబ్బే! మొగమోటం దేనికీరా? కరువు
వులిండుగా వుంది నాకు’

‘నువ్వేగాని తినకపోతే నాకూ ఆఖర్
లేదు పోదాంపడ’

మొహం చిట్టించి కోపం నటించాడు
స్నేహితుడు తిరిగి మాట్లాడానికి నాహసించ
లేదు

ఫలహారం ముగించగానే స్నేహితుడు
తన వంతు చెల్లించడానికీ తీశాడు
డబ్బులు

‘డబ్బు లిస్తున్నా వేంటిగోయ్! ఊ!
కావ! గొప్ప వాడివయ్యావే! చాలుచాల్లే
జేబులో పెట్టు’

* * *

‘బాబూ! అని ముష్టివాడు దోసెలి
పట్టాడు మైకిరాగానే స్నేహితుడు బీడీతీసి
వెలిగించాడు నోట్లని బీడీ ఆపశం గావిరి
పడి పోయింది నేలమీద, స్నేహితుడి
మొహంజేవురించింది

‘చండాలం బీడీకాల్పడం ఏమిప్రార
బ్ధారా! యింద సిగరెట్లు’

ఇద్దరూ సవుకొని ముట్టించారు సిగరెట్లు
రీవిగా యాచకుడిదృష్టి నేలమీది బీడీపైకి
పోయింది దానివైపు ఆప్యాయంగా మాస్టు
న్నాడు వాడిమొహానికి వాడికి బీడీ అల
వాటుకూడా కాబోలు కక్కురి పర్దా

కడుపు నిండలేదు గిడిం తొలగును అస
హ్యంగా దాన్ని నలిపి ఎప్పుడూడా
మొదటివ్యక్తి

* * *

4

కోక్కలు తీరినంగు ముక్కులు
చెల్లించేవారు, అభిష్టసేకై ప్రార్థనలు కల్పే
వారు, ఇంట్లో విరక్త కల్ల భగవత్సన్న
ధ్యాన్ని కాంక్షించిన మహాభక్తులు, పొట్ట
పోషించుకునే గూళ్ళుగుర్లం కని పెట్ట
దల్చుకున్న మృమంతులు, ఇంకా ఆ నేక
రకాలైన మహా మహులకో నూంచి సంద
డిగా వుంది నివాలయం అర్చకుడు ఉపా
రుగా పండ్లూ కౌషలూ అంగుకొని,
కొబ్బరి కొయలు యిప్పునవారకి కొబ్బరి
చెక్కలూ, అగటపండ్లు యిప్పునవారకో
అరటిపంగూ, మొహంగు ని ఎవరి కొలా
యివ్యాలో అలాగ ప్రసాదం పళ్లలో పెట్ట
పంచి పెడుతున్నాడు ప్రసాదం కంట్లకడ్డు
కొలి స్వీకరిస్తున్నాడు భట్టులు

2 కమూలగా నిలబడే తాను కూడా
చెయ్యి చాచ గు ఎంకో విషయం గా
యాచకుడు అందరి చేస్తున్నా పడు
తున్న ప్రసాదం తనచెలెగ్గరగా వచ్చి దాటి
పోయి యింకొకరి వాస్తంలో పడుకోండి
ఎంతసేపటికీ ఆసకు గరికే ప్రాప్తి కేకపోవ
డంచేత ‘బాబూ!’ అని రెండుచేతులూ
ఎత్తి దండం పెట్టారు వు ఒరికి లూబారి
చురచుర చూశాడు వాణ్ణి, సువు
నిజంగా కొబ్బరికాయ యిచ్చావా అన్నట్టు
ఆమావులోని లీకతి ఎగుక్కలేక తల
దించుకున్నాడా ఎచ్చగా గు వగు
కొబ్బరికాయ ఎక్కడిచ్చుకు తుచ్చుకు
వొర్లి పుక్కానికి ప్రసాదం దొబ్బుకుపో
దల్చుకున్నాడు

* * *

‘దయ గవ్వండి బాబూ!’ అని ఆహ్వా
నించారు అర్చకుడు ఒక మహా ఆగంతు
కున్న

‘తమ నెక్కడో చూసినట్టుగా వుంది
తమవంటి వారు దయచేయం యీవేళ
మాకు సుదినం’ అన్నాడు ఆ మహానుభా
వుడు రావంవల్ల అక్కర్లున్న దేవునికోక
గౌరవం జరిగిందన్న భావంతో

‘అబ్బే! అస లిక్కెడుమ వొడ్డామని
ర లేగులంకి’ అన్నాడు వచ్చిన తను
గునిషి తిరస్కార భావం నూచించే
చిరుసవుతో

(19-వ పేజీ చూడండి)

అమ్మాయికి అన్నంమీడికన్న నా పైనే పక్కం కేంద్ర అన్నం తినంగానే కండ్లలోకి కుసురావంతు వాళ్ల నాన్నతో మంచం చేరుకుంది నేను నలిగిపోతానని బోర్లపడు గుండ్లి అప్పడప్పడు "పువ్వు ఉందా" అని నాన్నను అడుగుతోంది "ఉన్నాను ఇక్కడే ఉన్నానని" అనా అనిపించింది కానీ నోరు పెరిగితేనా వాళ్ల నాన్న ప్రేమతో ఆ అమ్మాయిని జోకొట్టి నిద్ర పుచ్చుతుంటే లాలిపాడా అనిపించింది ఈ జన్మ అంత నోచుకుంటేనా? పిల్ల గిడపోయింది బయటివేడికి, దేహంలోని ఉష్ణానికి నాకు అప్పడే ఒళ్లంతా వాడి పోతోంది నిద్రలేచి ముఖం కడుక్కుని ఫలచారంచేసి తోటలోనికి వచ్చింది అమ్మాయి మన తల్లి మొక్క దగ్గరికిరాగానే నాకు మళ్ళీ స్వప్నంపై ధ్యాస పోవడంతో

ఆ అమ్మాయిని విడువలేకుండా విడిచి రాలి పడ్డాను ఉన్నంతేపు ఉండబోముకదా ఈ కాస్తేనా పుట్టినచోట ఉండిపోదాం అనుకున్నాను పాపం ఆ అమ్మాయి నేను లేనని తెలిసి ఎంత నిరాశపడుతుందో? అని నిట్టూర్చింది అక్క
 రేకులూ కేసరాలూ తొడిమ విరిగివున్న చెల్లి అంతా విని "అక్కా ఎంత అదృష్ట వంతురాలివే అబ్బా నీ మాటల్లో ఎంత ఆనందం, తృప్తి ధ్యనిస్తోందే నిజం స్వార్థంలో ఏం లేదు ఒకరికి ఆనందం యివ్వగల్గడంలోనే నిజమైన ఆనందంఉంది అక్కా జీవితమంతా వృధా అయిపోయింది విరిగిన ప్రక్కలూ, గుండె చాల నొప్పి పుడోంది ఎంతసేపా బ్రతకను నిన్ను చేరవచేసినందుకు క్షమించు

అక్కా!" అంటూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. ఇంతలో అటువేపు తొందరగా పోతున్న ప్లిగాలి చెల్లిని ఒక్క త్రోపు తోసింది మరింత బాధతో అక్కను కాగిలించుకుని "అయ్యో! అక్కా సెలవంటూ" మూల్చింది చెల్లి "నీవు నాకన్నా క్షణం వెనక పుట్టావ్ ఓ క్షణంముందు పోతున్నావ్ మరుక్షణం నీవంట నేనూ వస్తున్నానని" ఆ కాగిలంతలోనే అక్కా చెల్లెండ్రు ప్రాణాలు విడిచారు
 ఇంటికి మళ్ళీ పక్షులు, మందమారుతాలు భ్రమరాలు పూలకని రెమ్మవేపు చూసి, నిరాశతో క్రిందపడున్న ఆ వాడు పూ శవాలపైన రెండు ఆశ్రుకణాలు రాల్చాయ్ కానీ ఆ బాటసారుల కేం తెలుసు ఆ అక్కా చెల్లెండ్రు అనుభవాలు? ★

ముప్పి వెధవ

(10-వ పేజీ తరువాయి)

'షి కారుకు వెళ్ళా మా వెంటనున్న కుక్క ఒక పిల్లని తరుముకుంటూ వొస్తే దాన్ని',
 'ఎలాగైతే నేం మీరీ ఆతయంలో కాలు పెట్టడమే ఘనత',
 'మాకుక్క గాని యిటురావడం మీరు మాకారా?',
 'అజే వొస్తుంది లెండి ఇంతలో కొంచెం తీర్గం ప్రసాదం పుచ్చుకొని',
 'మొన్న నే కొన్నానా కుక్కను రెండు రెండలిచ్చి మీకు తెలుసుకో తెలియదో పునామంచి కుక్క నుమండీ! మన మొక ఛాన్సులో కొట్టేశాం. లేకపోతే ఏ ఏదు వందలకో',
 ఇంతలో పరుగెత్తే పిల్లని వెంటతరు

ముతూ వొచ్చింది కుక్క ఆ భైరవా కారంచూసి గగ్గోలుపడి చెల్లెల్ల వెదగై పోయారుజనం ఒక్క ఉంటుంటే పిల్లి విగ్రహాల వెనక్కిపోయి దాక్కుంది ఒక్కమాకుతో కుక్క విగ్రహాలమీదపడి అంతా చిందరవందర, కలగాపులగంచేసి విడిచి పెట్టింది ప్రవదిల బోర్లపడి ఆరి పోయాయి దీపాలు కేకలు పెడుతూ పైకి పారిపోయారు ప్రజలు కంగారుతో
 * * * *
 కొన్ని క్షణాలు గడిచిపోయాయి నిశ్చలంగా పృథ్వీ విదారకమైన గాఢాంధ్ర కారం, భయంకర నీరవతా అలముకున్నై ఆలయంలో మళ్ళీ అంతా సర్దుకుండుకు యింటికి వెళ్ళినచ్చాడు పూజారి కొవ్వొత్తి వెలిగించుకొని మినుకుమినుకు మంటున్న కొవ్వొత్తి కాంతిలో ఎవరో దేవుని విగ్రహానికి ఎదురుగా సాష్టాంగపడి ప్రార్థిస్తూ

పున్నట్టు అస్పష్టంగా అవుపించి దతనికి చీకటిలో కూడా భగవంతుని ఎదుట మోక రించే ఆ మహాభక్తు డైవరా అని కుతూ హలంతో సమీపించాడు పూజారి నిరీవ మైన యాచకుని శరీరం తన కంటపడ్డది కొరడుబారిన కళేబరం యిరువైపులా ఆరటిపండ్లూ, కొబ్బరి చెక్కలూ కుప్ప తిప్పలుగా పడివున్నై
 పూజారికి కొంత జాలివేసినా మళ్ళీ ఒళ్లు మండుకొచ్చింది ఈ వెధవ యీ అధ్యాత్మ పుత్రు చతు గర్భగుడిలో చావకపోతే మరోదగ్గర చావకూడదూ! ఇప్పుడే దేవాలయం యావత్తూ మెలడిపోయింది దేవుడు మెలపడ్డాడు దేవాలయాన్ని పుటంపెట్టి, దేవుణ్ణి ప్రోక్షించాలి అన్నా! ఎంత చిక్క తెచ్చి పెట్టాడు యీ దిక్కమల్లు ముష్టాడు! ★

"ఒకే, రెండణాలుపెట్టి ఆ ఐస్ ఫ్రూట్ తినకపోతే ఎవరైనా బీదలకు ధర్మంచెయ్య గూడదూ?"
 "ఆపనే చేద్దామనుకున్నాగాని, బేడా ఐస్ ఫ్రూట్ వాడికిస్తే వాడే ఆధర్మం చేస్తాడుగదా అనిపించింది."
 * * * *
 "మా అమ్మాయిని పెళ్లాడితే దాన్ని పోషించటానికెంత రాబడి ఉంటుంది నీకు?"
 "ఏడాదికి వెయ్యిరూపాయలు"
 "ఇంకేం, మాపిల్లకొక వెయ్యిరాబడి ఉంది అదీ ఇవ్వకలిసి"
 "అదికూడా లెక్కవేసే చెప్పాను లెండి."